

רע עין בעולם כמותו, שבכל מקום שהיה מסתכל בעיניו, היה מתקלל.

ועל זה אמרו, מי שמעביר בנו בשוק ופוחד מעין רעה, ישים סודר על ראשו כדי שעין רעה לא תוכל לשלט בו. גם כאן, בין שראה כלעם שלא יכול בכספיו ובכספיו להזיק לישראל, רצה להסתכל בהם בעין רעה, אבל שבכל מקום שהיה מסתכל בעיניו הרעות, היה מתקלל.

בא וראה מה רצונו לנجد ישראל. בתוב ויישת אל המדבר פניו, בתגורומו: ושם פניו (נכגד העגל) לעל שעשיו ישראל (בדבר), כדי שהיה לו צד סייע להרעד להם.

בעת ראה מה בתוב, ויישא כלעם את עיניו וירא את ישראל. רצה להסתכל בהם בעין רעה. בשעה זו אלמלא הקדים הקדוש ברוך הוא רפהאה, היה מאבד אוטם נמן הקדוש ברוך הוא לישראל באומה שעה? זהו שבחות ותהי עליו רוח אלהים. ותהי עליו, על ישראל הוא אומר. כמו שפורך סודר על ראש המתnik כדי שלא תשלט בו עינו.

או התחליל ואמר, מה טובו אהליך יעקב. בא וראה, כל מי שרוצה להסתכל בעין רעה, לא יכול אלא בשמשבhem ומכבד את אותו הקבר שרוצה לקיל בעין רעה. ומה דרכו? אמר, ראו כמה טוב זה, ומה נאה זה! כדי שתשתלט בו עין רעה. גם כאן אמר, מה טובו אהליך יעקב, ומה יפים הם, כמה נאים הם, כמה נטיות יפות שננטעו מהם, דוממים לאוון נטיות שנטע הקדוש ברוך הוא בגין עזן נאות. מי יתן ואלו (שאלא)

הוה רע עין, שלא אשתח רע עין בעלמא כוותיה, דבכל אחר דהוה מסתכל בעינויו, הוה מתלטיא.

יעל דא אמרו, האי מאן דא עבר בריה בשוקא, ומסתפי מעינא בישא, ייחפי סודרא על רישיה, בגין דלא יכול עינא בישא לשילטה עליה. אוף הכא, בגין דחמא בלעם, דלא יכול בחרשו וקסמו לאבא שא לישראל, בעא לאסתכל בהו בעינא בישא, בגין דבכל אחר דהוה מסתכל בעינויו ביישין, הוה מתלטיא. היא חזי מה רעותה דיליה לקללהון דישראל, בתיב ויישת אל המדבר פניו, בתגורומו, (וישו (ס"א לקלל עגלא) לעגלא די עבדו ישראל במדbra אפוחוי), בגין דיהא ליה טר סיועא, לאבא שא להו.

השתא חמיה מה כתיב, ויישא כלעם את עיניו וירא את ישראל. בעא לאסתכלא בהו בעינא בישא. ביה שעטה, אלמלא דאקדים לוון קדשא בריך הוא אסוטא, הוה מאבד קדשא בריך הוא לישראל בההיא שעטה. דא הוא דכתיב ותהי עליו רוח אלהים. ותהי עליו, על ישראל קא אמר. כמו דפריש סודרא על רישיה דיבוקא, בגין דלא ישלוט בהו עינויו. בגין שארי ואמר, מה טובו אהליך יעקב. תא חזי, כל מאן דבעי לאסתכלא בעינא בישא, לא יכול, אלא כד משבח ואוקיר לההוא מלחה, דבעי לאלטיא בעינא בישא. ומה ארכיה. אמר, חמו כמה טובא דא. כמה יאה דא. בגין דישלוט ביה עינא בישא. אוף הכא אמר, מה טובו אהליך יעקב, כמה אינון יאן, כמה (ד"ר י"ב נ"א) אינון שפירן, כמה נטיען שפירן דאתננטען מניניה, דמײין לאינון נטיען דנטיען קדשא בריך הוא בגין דגנטא דהוה